

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 15-01-44903 ליברמן ואח' נ' מס הכנסה - פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

מערער
אייתי ליברמן
ע"י ב"כ עוז שמואל אריאלי

נגד

משיב
פקיד שומה נתניה
ע"י ב"כ עוז יונתן בן-דוד

פסק דין

1

2. המערער הוא בעל המניות היחיד והדיקטטור בחברת סופר הארי בע"מ (להלן :
3. "החברה"), שהוקמה בשנת 2008 וניהלה חנות סופרמרקט, עד אשר בחודש
4. פברואר 2010 מכירה את פעילותה לחברת יינות ביתן. במקביל מכירה חברת נספת
5. בעלותו של המערער, חברת סופר הארי נדלין, את החנות בה פועל הסופרמרקט
6. לחברת יינות ביתן. המערער היה עובד החברה, עובר למכירה, ולאחר מכן – מנהל
7. הסופרמרקט מטעם חברת יינות ביתן. כיוון המערער מנהל המערער סניף אחר של
8. יינות ביתן.
9. בדוחה החברה לשנת המס 2010 נרשמה תחת סעיף "חייבים שונים" משיכת בעלי
10. מניות בסך של 2,682,001 ש"ח (ראה באור 3 לדוח). בדוח לשנת 2011 נרשם תחת
11. אותו סעיף סכום של 2,596,006 ש"ח. בדוח אף צוין (ראה באור 1 לדוח) כי החברה
12. הפסיקת את פעילותה העסקית בחודש מרץ 2010 והחלתה בחיסול מלאי וצמוד של
13. החנות. דוחותיה של החברה נערכו ובוקטו על ידי רואה חשבון.
14. סכום משיכת הבעלים הוא העומד במוקד ערעור זה. לטענת המשיב יש לראות
15. בנסיבות אלה הכנסה חייבת, דהיינו הכנסת משכורת, לפי סעיף 2(2) לפקודת מס
16. הכנסה, וזאת בהתאם למחנים שנקבעו בפסקה בהתייחס לנסיבות לפרק זמן
17. ארוכים שלא הוחזו ושים את המערער.

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחֹזֶה מִרְכָּז-לֹוד

ע"מ 15-01-44903 ליברמן ואחי' נ' מס המכנה - פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

1. לחילופין, יש להוכיח את הסכום הרשות בספריה החברתית כיתרת עודפים בסך של 1,694,506 ש"ח כהכנסת דיבידנד לפי סעיף 2(4) לפקודה, ואת ההפרש בין סכום זה לסך של 2,596,006 ש"ח כהכנסה לפי סעיף 2(2).
2. המערע, מצדנו, אינו מעלה כל טענה במשור זה של אפשרות החיוב במס בגין 3. משיכות בעליים. הוא אינו טוען כי בנסיבות אלה ניתן להוכיח את המשיכה במס לפי סעיף 2(2) לפקודה או לפי סעיף 2(4) לפקודה, והוא אינו טוען כנגד הסכומים, הוא אינו טוען כנגד השנים. כל טענתו מותמצית בכך כי המשיכה לא הייתה, ואם הייתה - לא שלו היא הייתה אלא של אביו המנוח שהליך לעולמו בשנת 2013. 4. טוענתו, רישומו כבעל מנויות וכדירקטוריון גוף רק בשל רצונו לסייע לאביו לבורת מונשיון, כאשר בפועל החברה הייתה של אביו והוא עשה בה כרצונו. ועוד הוא טוען כי דוחות המס שהוגשו על ידי החברה, שבה נרשמו אותו משיכות, נחותות כחותומות על ידו, אך מדובר בזיהוף, כפי שעולה מוחות דעת המומחה שהוגשה לבית המשפט.
5. דין העරעור להידוחות.
6. בידוע, נטל השכנוע בערורי מס הוא על המערע (ראה ע"מ 12-09-26719 רعي 7. משעל נ' פקיד השומה כפר סבא 2.2.16). המערע לא עמד בנטול זה. טוענתו כי מאחר וספריה החברתית לא נפסלו, על המשיב להוכיח את השומה כאמור בסעיף 155 לפוקודה, אין בה כל ממש. אין מדובר בשאלת פנסיית, אלא שאלת לבן פנסיית (ראה בהרחבה אב"ע 13792-02-14 ליאת זוידי נ' מנהל מס ערץ מוסף רוחבות 19. (26.3.15)). למעשה, המערע הוא ש מבחש "להוציא" את השאלה מתוך הפנסים בטענותו כי אלה אינם מושקפים את הרשות בהם.
8. בהסתמכו על עדותו של המפקח, טען המערע כי רואה החשבון אישר שעצם רישום משיכות הבעלים בכרטיסו של המערע אכן ראה לכך שהמערע אכן משך כספים אלה. לדבריו, סעיף "חייבים - בעלי מנויות" היה כمعין סעיף "סל" בו רשם סכומים שלא ידע لماذا שימושו ולמי שולמו. טוענת המערע, בנסיבות אלה על המשיב "לדרוש תשובות" וכן "להוציא את ראשו מהחול" ולא להסתפק בדוחות "כאיilo הם חזות הכל".
9. דומה כי התהפקו לוamura היוצרות. שהוגשו הדוחות – דוחות מבוקרים על ידי רואה חשבון ללא כל הסתייגות או הימנעות – הם אכן "חזות הכל" מבchinntu של המערע, ואין הוא רשאי להתחחש אליהם. בודאי שאין לדרש מהמשיב לעורך בירורים מקיפים בדבר נכונות הרישומים המוצגים בדוחות.

בית המשפט המחוזי מרכזו-לוד

ע"מ 15-01-44903 ליברמן ואחר' נ' מס הכנסה - פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

10. בהקשר זה יש לציין כי המערער לא זימן את רואה החשבון לעדות.
במהלך קדם המשפט הצהיר ביב' המערער כך:

"אני לא מתכוון להביא את רואה החשבון לעדות כי הוא שיקר, הוא אימת את
חתימות האבא. אניABA את מנהלת החשבונות, היא TABA ותעד, היא לא
אישרה שום חתימות. הוא אישר את חתימות האבא וזה היה השקר, מי שיבש
לפנוי היה בעסם האבא."

במהלך חקירותו הנגדית נשאל המערער האם דיבר עם רואה החשבון מאז שהתקיימים
דיון קדם המשפט וכך חשב:

"ת. הוא ניסה ליזור אותי קשר מספר פעמים, לא יצא לי ממש לדבר אותו. אולי,
לא זכר לו, אולי כן.
ש. על מה יש לו לדבר איתך?
ת. לא זכר לי.
ש. למה לא הבאת אותו היום כדי שיעיד שהוא בלאן חברה, דברים לא
תקנים?
ת. לא חשב שהעדות שלו רלוונטי לפיהיון המשפט שקיבלה. כל עוד לא
נגרם לו נזק, אין לי שום עניין אותו".
(פרוטוקול הדיון מיום 28.3.2016, ע' 26, שי 1 – 9).

11. בשלב כלשהו של דיון הוחכות, ביקש ביב' המערער לזמן את רואה החשבון
לעדות, אך בהמשך לכך הודיע כי הוא מוותר על עדותו, וזאת, לטענתו, לאור
הדברים שהובאו בשמו בעדותו של המפקח.
וכך מסר המפקח בעדותו בעניין זה (ע' 34, שי 19 עד ע' 35 שי 6):

"ת. מה שאמר רואת החשבון שימושיות שבוצעו מוחברת שאן לו זיהוי, שהוא
לא ידוע לאן הם הילכו, או מזומנים שנמשך מהקופה והוא לא ידוע לאן זה
הלך, הוא שיקץ את זה לבעל המניות.
ש. שאלת אותו מה עשית כדי לבדוק אם סכומים הללו לאבאו ולא לאיתי?
ת. ניסיתי לשאול שיראה לאן הילכו הכספיים אבל לא הגעתו למשחו אני יכול
להגיד שחלק הילך למשחו מסוים. לא יכולתי להציג הכספיים ייאו
למשחו אחר. זה שאר במווה שהכספיים נמשכו והוא שיקץ לבעל המניות.
ניסיתי לראות ולבדוק אם כספים שהתקבלו ממכירת הגיינו לחברת אולבן,
ביקשתי שיראה את השיקקים ממכירת הגיינו לחברת אולבן,
התמורה של החברה.
ש. אין לכם שום כוח או יכולת לכפות על רו"ח להמציא את השיקקים, את
הסכוםים תמורה הכספיים שיראה לאן הילכו הכספיים. הוא לא נתן לך
זהו?
ת. הדוח של הרו"ח מציג את זה כיתרת בעלים וכך זה יתרת בעלים.
ש. גם כשרואה החשבון אומר לך שזה לא יתרת בעלים, אלא שזה מון של כזה
אין לך את מי חייב או רשמתי על עצמי, אתה עדין אומר שזה חוב של
בעליים
ת. אם היה לו מקום אחר לרשום את זה היה רושם את זה על גורם אחר,
ברגע שאין לו והוא רשם את זה על זה אז זה יתרת חוב של בעליים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 15-01-44903 ליברמן ואחר' נ' מס הכנסה - פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38

הוא לא יכול היה לרשום את זה בכרטסת כמשיכת של האבא
מה הוא יכול היה לעשות אני לא יודע. אני יודע מה הוא רשם."

12. אין צורך לומר כי התנהלותו של המערער בכל הקשור לזמןונו של רואה החשבון
תמונה ביתר. אם אכן נכונה היא טענותיו כי מדובר בדעות "שקרים ומזוייפים",
 וכי רואה החשבון היה שותף למעשה היזוף באשרו את חתימות המערער, ניתן היה
לצפות כי המערער יבקש לזמןו עדות, ואם גרסתו המתואמת לעיל הובאה מפי
המפקח.

13. מכל מקום, גם אם קיבל גרסה זו של רואה החשבון כפי שהובאה מפי המפקח,
 אין רואה ה深切 יש בה כדי לסייע למערער. על פניו נהג רואה החשבון כדעתו
 כאשר רשם כמשיכת בעליים סכומים שנמשכו מוחשבן החברה ולא נודע למי שולמו
 ולמה שימושו.

14. יתר על כן, אף אם קיבל טענותו של המערער לפיה הכספיים שנמשכו מוחשבן
 החברה הגיעו לאביו, לא יהיה בדבר כדי לפוטרו מטעלים המס הנובע ממשיכת זו.
 משעה שנutan המערער בידי אביו זכות לעשות בחברה כבשול, כל סכום שנמשך על
 ידי המורשתה, כמוון כסוכים שנמשך על ידי המורשתה.

בקשר זה העיד המערער כך (עי' 26, שי' 25 – 32):

15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
"ש. אבל העדתה פה שאביך היה חותם על כל דבר. למשל על שיקים היה חותם?
 כן. הוא היה חותם על כל דבר.
 ש. אני מנסה להבין, כל חותם יש בטח מאות שיקים, אז כל חותם הוא אמר
 לך על זה אני יכול ועל זה אני יכול לחותם
 לא. על חלק היה חותם, על חלק אני יכול לחותם, על שיקים של ספקים. אני
 התייחס חותם על כל מה שאבא שלי אמר לי לחותם.
 ש. אביך היה מבקש ממך רשות לחתום על כל דבר?
 לא."

15. מקרה דומה למקרה שלפני נדון בע"א 732/15 פקיד שומה נ' בנלי (21.3.2016)
(להלן: "עניין בנלי"). אף שם נטען כי בנלי, שנרשם כבעל העסק, "השייל את
 שמו", וכי בעל העסק האמתי היה אביו. וכן אמר בעניין זה בית המשפט:

"המשיבים הציגו מצג שווה לאורך שנים מול רשותה המס כי בנלי הוא בעל העסק,
ובנלי מגנו מלטעו כי אין לו כל קשר לעסק, לצד טענת המניות, כמה גם טענת
ההשתק השיפוטי. המצג שהציג בנלי בפני רשותה המס לאורך שנים, הצמיח לו
 ולעסק טבות הנהה שונות. דוקטרינה ההשתק השיפוטי אינה מוגבלת לטענות
 שהועלו בפני רשותות בלבד, והיא להא אף על טענות עבדתיות סותרת
 שהועלו בפני רשותות, ובכלל זה על טענות שהעללה נישום בפני רשות המיסים:....
 בדומה לעניין רויemann, גם במקרה נוצר השתק שיפוטי המגנו מהמשיבים
 להתחפש לפעולותיו ולמעשיו של בנלי לאורך השנים. בנלי הצהיר והציג מצנים
שוניים בפני הרשותות ובהו רשות המיסים, לפיהם הינו הבעלים של העסק: העסק

בית המשפט המחוון מרכזו-לוד

ע"מ 15-01-44903 ליברמן ואחר' נ' מס הכנסה - פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

1 נרשם על שמו של בנלי הנו במס הכנסה והו במע"מ. בנלי אף הגדיל לעשות, והיו ש
2 בקשה לפטו/הקטנה של שיעור ניכוי המס מכך בשל פעילות העסק, בהיותו
3 חייל משוחרר; חשבוניות השיק נשאה את שמו; תקבולי העסק הועברו להחשבון
4 העסק, אותו פתח בנלי בשם "טל בנלי אלומיניום". בהצהרת הנו ליום 31.12.2007
5 בנלי דיווח, במסורת הדיווח על כספי, כי ברשותו השיבו הבנק הנ"ל; בעקבות
6 פתיחת העסק בנלי קיבל אישור למשוך את פקדון השחרור מזה"ל, בנלי אף קיזז
7 הפסדים טענים של העסק בוגד הכנסתו שכיר. **לפיכך, מעניין של מדיניות**
8 **שיופטית, לא תשמעו טענות הסותרת כי איןו הבעלים של העסק ואינו חייב במס**
9 **בגין הכנסותיו. מעניין זה פים דבריו של השופט א' רובינשטיין באחת הפרשות:**
10 "כל בית משפט יתייחס, מטבע הדברים, בחשדנות לפחות מי שלפי רוחו טען
11 בהליך פלוני טענה אחת ובהליך אחר טענה אחרת, כילחוטו בקרקס הרוכב
12 בעת ובעונה אחת על שווי זוגות אופניים" (רע"א 4224/04 בתי שsson בע"מ ומ"א
13 'שיכון עובדים התקענות בע"מ, פ"ד נט(6) 630, 625, (השופט גרוןס) (ע"א
14 נז עוז נ' פקיד זמה חיפה, [פורסם נגנבו] פס' כ"ט-ל'ב לפסק דין
15 של השופט א' רובינשטיין (10.8.2011) והאסמכתאות שם (להלן: מעניין בנז עוז)).
16 **סוף מעשה במחשבה תחילה. מי שמשאל שמו לאחר, ולאחר מתיצב בפני רשותה**
17 **המס וטוען כי הוא הנישום, עליו לקחת בחשבון כי בסופו של יום הוא עלול לשאת**
18 **בתוצאות הנובעות ממציאו-שלו** (השו: י"א [הורסם נגנבו] בפס' 8/1167/02 מדיינית ישראל
19 - אף מס הכסעה ומס וכוש נ' אדרי, [הורסם נגנבו] בפס' 8 (13.4.2005). איני
20 סבור כי יש מקום לחשש שהעליה המשיב בטיעונו, כי הכרה באיש קש כנישום
21 עלולה לדוקא לעודד את השימוש באנסי קש. **במקרים כגון דא, הרשות נתונה בידי**
22 **פקיד השומה, אם לנבות את המס מבעל העסק האמיינית המעלים הכספיות העסק,**
23 **או מאיש הקש, ועל יחשוף האחד כי הצבת איש קש או "קו" ביחסו העסק, תקנה**
24 **לו חסינות, ולהיפך, אל יחשוף איש הקש כי מוקנית לו חסינות. כל זאת, ובלבד**
25 **שאם פקיד השומה מוציא שמות חלופיות, הן לא יהולו במתקבל ולא ייגבה מס**
26 **כפוף, ועל רשותה המס לטעזר באופן ברורין השומה ו"להביא تعدף זה לידיעת**
27 **הגורמים הרלוונטיים – הם הנישום החלופי ובתי המשפט שדים בכל אחת מן**
28 **השומות" (ע"א 6181/08 וינוקור נ' ממונה מס ערך מסויף עכו, [הורסם נגנבו] פס'**
29 **11 (28.8.2012). אציו נ' גם בפסק דין זה החיל בית המשפט את דוקטרינה**
30 **השתק השפט Ostfeld על שומות מס".**
31 [ההדגשות הוספו]

32 16. טוען המערער כי אין להשוות בין המקורה שנדון בעניין בנלי, שכן הוא
33 כלל לא פנה לרשותה המס ולא הצהיר אייזו הצהרת שקר או הציג אייזה מצג שווה
34 כלפי רשותה המס, ואף לא קיבל כל הטענה מס בשל רישומו כבעל מנויות. לטענתו,
35 בית המשפט העליון לא היה הופך את פסק דין זה בבית המשפט המחוון, אלמלא
36 מצגי שווה אלה כלפי רשותה המס.
37 17. אין בידי לקבל טענה זו. אכן, המערער שלפני לא פנה לרשותה המס באופן
38 קונקרטי והציג מצג שווה בדבר היותו בעל מנויות בחברה, ולא דרש אייזו הטענה
39 מס בשל היותו בעל מנויות כאמור, אך עדין הוא הציג כלפי **כלי עלים**, ולפיכך אף
40 כלפי רשותה המס, מצג לפיו הוא בעל מנויות היחיד בחברה. אין הוא רשאי
41 להתנער מצג זה ולטעון כי לא התכוון שמצג זה יהיה **גם** כלפי רשותה המס.

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחֹקָן מֶרְכָּז-לֹוד

ע"מ 15-01-44903 ליברמן ואחרי נ' מס הכנסה - פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

1. יתר על כן, בעניין **בנלי** אمنם הוגג מצג קונקרטי כלפי רשותה המס בדבר היותו
2. של הבן בעל העסק, אך באותה מידת היה גם אדם אחר, דהיינו אביו, שהתייצב
3. בסופו של יום מול פקיד השומה והuid על עצמו שהוא, ולא בנו, בעל העסק.
4. במקרה שלפני, לעומת זאת, אותו אדם שנטען כי הוא בעל החברה "האמיתי", הלא
5. ביןתיים בבית עולמו, ואין במצבו כל מסמך אובייקטיבי התומך בטענה המערער
6. בעניין זה.
7. 19. בעדותו מסר המערער כך (עי' 26, שי 6 – 22):
8. את שתי החברות, סופר הארי וסופר הארי נדלן הקמת בשנת 2008, נכון?
9. לא זכר. אבא הנהלה לפתח חברה בע"מ בשנת 2008. החברה השנייה נפתחה
10. בשלב יותר מאוחר.
11. אבא אמר ואז לאן הלבת, לאיזה ע"ז?
12. עורך הדין שייעץ לי בעקבות העסקי. עורך הדין שנמצא فيه.
13. והוא היה מודע, אמרת לו אני רוצה לרשום חברה שהיא פורמלית עלשמי?
14. לא זכר מה בדיק היה שם בשיחה.
15. מישחו ליווה אותך בעניין הזה? שהפעולות תקין?
16. האמת היא שאני לא יודע אם הייתי פיזית שם. בפועל פתיחת החברה. זה
17. עניין טכני שלא הימי שם בכלל.
18. גם על מסמכים פתיחת החברה לא חתמת?
19. על מסמכים פתיחת החברה אני בן חותמי.
20. מה האינטראס של אביך לחותם בשימך על הדוחות?
21. לא יודע. תשאל אותו.
22. ובכן, את אביו המנוח של המערער לא ניתן היום לשאול דבר. המערער הוא שניצב
23. לפניו שהוא שהקים את החברות ונרשם כבעל מנויותיהן, ולפיכך הוא ורך הוא נושא
24. באחריות המלאה לחובבי המס הנגורים מרישומיהם ומצויפים, וכי החתימות על
25. להזכיר כי המערער טוען שהמדובר בדוחות שקרים ומצויפים, וכי החתימות על
26. הדוחות אין שלו, אך השאלה שמיד נשאלת היא – אם כך, היכן הם הדוחות
27. "האמיטיים"? על שום מה המערער, שהיה בעל מנויות בחברה, לא התעניין לדעת
28. האם ואילו דוחות הוגש? על שום מה לא דאג להגשת דוחות מסוימים, שאינם
29. שקרים ומצויפים? כשהשואל מודיע לא הגיעו דוחות מתקנים, השיב כי מילא
30. מדובר בדוחות מזויפים ואין מה לתקנס. איini סבור כי תשובה זו מניחה את הדעת.
31. אזכיר כי המערער הוא אדם בוגר, שעבד בחברה בעת שהפעילה את חנות
32. הסופרמרקット, ובהמשך לכך, לאחר שנמכרה פעילותה, אף שימוש כמנהל הסניף
33. מטעם הרוכשת. מ Adams צזה יש לצפות כי ידע שרישומו כבעל מנויות מטייל עליון
34. חובות, לרבות כלפי רשותה המס. הוא הדין בניסיונו לציר עצמו כ"bove" העשויה
35. רצון אביו. מנהלת החשבונות העידה על התנהלות בלתי תקינה של העסק, ועל כך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 15-01-44903 ליברמן ואח' נ' מס הכנסה - פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

- שחסה תשומת לב המערער להתנהלות זו, אך לא היה בכך כדי לגרום למערער
לעשות איזה מעשה.
22. כנסיאל המערער על שום מה החברה, שטעןתו הייתה שיכת לאביו, נרשמה על
שמו, השיב כך (עי' 23 שי 10):
"אבא בעבר היו לו הסתמכויות עם כל מיני עסקים שעשה, מגיל 18 אבא פתח עסק
מורשה על השם שלי כדי שיוכל לבצע פעילות עסקית. אבא ביקש, אני עזרתי לו".
23. כאמור, לטעמי מושתק המערער מלטעון נגד מצג שהציג לפני כולן, ולפיו
הוא בעל המניות היחיד בחברה, גם אם מצג זה נעשה בבקשת אביו. בסיכון טען
ב"כ המערער כי הлик השומה לא נועד להניש נישום בגין אופן התנהלותו בעסקיו,
ועל המשיב לפעול לגבייה מסאמת ותו לא. כן טען כי **"אם בחר המערער לסייע
לאביו להציג כספו מידיו נושאו, אין זה עניינו של המשיב"**.
24. **אני סבור כי יכולה להישמע טענה כאמור מפי המערער. גם אם סבור המערער כי
אין זה מעניינו של המשיב – ודעתך אינה כדעתו – יודע אני בוודאות כי הדבר הינו
מעניינו של בית המשפט. בעניינו של מדיניות שיפוטית ראייה, אל לו בבית המשפט
لتת יד למצב שבו נישום מציג מצג מסוים על מנת לחמק מתשלום חובות נושאים,
או לסייע לאחר לעשותכו. ובכך, ובאותה נשימה, טוען כי המציג האמור מצג
שווה וכי יש למסותו על פי עקרון "גבית מס אמרת".**
25. אשר לטענת המערער בדבר זיוף חתימות על גבי הדוחות, הביא המערער חוות
דעת מומחה של גרפולוגית, שאף נקרה על חוות דעתה בבית המשפט, ולפיה אין
מדובר בחתימותיו של המערער כפי שעולה מהשוואת כתבי יד. מוכן אני לצאת
מנקודת ההנחה כי לא המערער חתם בחתימת ידו על הדוחות, אך אני סבור שיש
בכך עלות או להוריד.
ראשית, משום שסמילא אין בנמצא דוחות אחרים ולא הוצגו כל תנאים אחרים
השונים מהרישום בדוחות. על מה, אפוא, יסתמך המשיב אם לא על דוחות אלו
שבידיו? בהקשר זה יש להזכיר כי טענת הזיוף לא הועלתה במסגרת החשגה, אלא
רק לראשונה בבית המשפט.
 שנית, המערער, כאמור, לא זימן את רואה החשבון שיכל היה לשפוך אור על
ניסיונות חתימת הדוחות. כך במיחוד כאשר, מעדותו של המערער עצמו עולה כי
לאביו ניתנה הרשאה לחתום על מסמכים שונים הקשורים לפעילויות החברה, כגון
ציקים, כפי שכבר תואר לעיל, וכי שאר עליה מעדות מנהלת החשבונות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 15-01-44903 ליברמן ואח' נ' מס הכנסה - פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

- שלישית, וambilי להידרש לטענות השונות שהעליה ב"כ המשיב בנוגע לשיטת
עובדתת של המומחית בהשווות כתבי היד, הרי שבודאי לא ניתן לשלל את
האפשרות כי אף שהמעערר לא חתום בחתיימת ידו על גבי הדוי"חות, הרי שהוא נתן
לאחר הרשותה לעשות כן ולרשום את שמו (ואח גם עדות המומחית בעי 10, ש' 13)
בהתיחס לאפשרות של "חתימה בהרשותה". לאמתו של דבר, האfon שבו תיאר
המעערר את התנהלותו בחברה מול אביו, בהחלט עליה בקנה אחד עם אפשרות זו
לפיה המעערר התיר לאביו לחתום את שמו על הדוי"חות.
2. סיכומו של דבר כי אני דוחה את טענת המעערר בכל הנוגע להטענותו מהרישומים
בדוחות החברה; את משיכות הבעלים יש לייחס למעערר ובהתאם לכך לגזר את
תוצאת המס.
2. כאמור, מלבד הטענה כי אין לייחס את משיכות הבעלים למעערר, לא נטען על ידו
דבר וחצי דבר בכל הנוגע להשכלות המס הנובעות מכך, אם וככל שיקבע כי אכן
יש מקום לייחס את משיכות המעערר. עם זאת, אני סבור כי התוצאה הראوية
היא לאמץ את השומה כפי שהיא.
- המשיב ביקש לראות במשיכות אלה כהנכחה לפי סעיף 2(2) לפקודה. לטעنته, כך
ראויל לעשות לאור העובדה כי המעערר לא הציג証據 כתשי של החברה ולא
את חשבונות הבנק שלה, ולא הוכיח בכל דרך כי החזיר כספים לחברה. לטעنته,
מדובר במשיכות רבות כפי שאף עולה מדף תנועות חשבון הבנק של המעערר (נספח
5 למש' 2) בו רשומות הפקודות רבות בשנת 2009 בסכום כולל של מעל מיליון ש'.
- לגייסתו, בנסיבות אלה של משיכות חוזרות ונשנות, קבעה הפסיקה כי יש לראותן
כמשכורות.
2. לחילופין, ובהתחשב בכך כי לחברה יתרות עודפים, טוען המשיב כי יש לראות את
המשיכה, עד לגובה העודפים, כהנכחה לפי סעיף 2(4) לפקודה, ואת היתרתה
כהנכחה לפי סעיף 2(2) לפקודה.
- ולחלופי חילופין – יש לחיל על המשיכה את הוראות סעיף 3(ט)(א) לפקודה,
בהתויה הלואה שאינה נושא ריבית.
2. בעמ"ה 1077/06 אמבולנס חנוך ואח' נ' פקיד שומה (20.11.13) נאמר בהקשר זה
כך:
- "ברוגיל, משיכות של בעל שליטה מחברה בשליטתו, בפרט בחברה שבה בעליים בודדים
או ספורים, לפיקרי זמן אורכיטם, תהווה הכנסה חבה במס. זאת מבונן אגב בחינת
משיכות שכר שביבצע הבעלים וששולם בגין מס ונסיבות בעלות טעם מיוחד"

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 15-01-44903 ליברמן ואחר' נ' מס הכנסה - פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

1 המצדיקות נטילת הלואאה מן החברה במקומות מהבנק, אירויות מיוחדות שלצרכיהם
2 ניטلت הלואאה, שעוררי ריבית גבוהים בבנק, קשיים מוגנים בטוחות למוסד כספי,
3 פרקי הזמן עד לפירעונה כיוצאת באילו. משיכות חוזרות ונשנות עם החברת יטן
4 להיחס בנסיבות ספר. שימוש תדריך בקופה החברה לשם רישיות פרטיות או
5 משיכות חוזרות ונשנות שאנו מושבתת בתקף ברך זמן קער (בהתאם לסייעות) אין
6 אלא משיכת ספר. עקרון המיסוי בדבר צדק אופי המוציא בסיס שיטת מס טובה
7 מוביל לשילוח העדפת סיווג משיכות מסווג זה כהלוואה".

8. ואילו בע"א 4254/13 שמואל לוי נ' פקיד שומה (22.2.15) נאמר כך :

9 "אלא שכבר נפסק בנסיבות שבahn לא הזורה הלואאה שנטול אדם מחברה שהיה
10 בעל מנויות בה כי "הלואאה" למצוות הניגנת לאדם על-ידי חברה בשל היותו בעל
11 מנויות באוטה חברה, מן הדין לראות בה ריווח-שבירות (אם לפי סעיף 2(4) לפוקודה
12 כדיידן, אם לפי סעיף 2(7) [...] וזו את מבלי להתחשב כלל ועיקר במקורה של הכספי
13 בידי לחברה".

14 יש לציין כי בית המשפט העליון אף הדגיש כי תוכאת המס האמורה תחול גם
15 כאשר מדובר ב"חלוקת אסורה" לפי דיני חברות.
16

17 מה היא תוכאת המס הרואיה בנסיבות שלפני?
18 כאמור, המערער לא טعن בעניין זה דבר, ולכארה, בשעה שגרסתו היא כי
19 המשיכות לא בוצעו על ידו והכספי לא הגיעו לידי, מעיד הוא למעשה על כך
20 שאין בכוונתו לחזיר את כספי המשיכה לחברה.
21 יתר על כן, מאחר שהמעערער הוא לא רק בעל מנויות, אלא אף עובד לחברה
22 ודיקטור שלה, אין מנגעה לראות בכל סכומי המשיכה כמשמעותו בידו ולהייבם
23 במס כחכenza לפי סעיף 2(2) לפוקודה.

24 עם כל זאת, בקביעת תוכאות המס נראה לי ראוי להביא בחשבון נסיבות אלה:
25 ראשית, כי בדוחות החברה לשנים 2008-2009 (מש/2), לא רשומה משיכת בעליים,
26 או רשומה בסכום זניח. משמע כי המשיכה נעשתה רק בשנת 2010, יש להניח לאור
27 עסקת המכירה שנעשתה באותה שנה.
28 שניית, מהדוחות של החברה לשנים 2010 ו-2011 עולה כי חלק הफחתה בסכום
29 הרשות תחת סעיף "חייבים – בעלי מנויות", משמע כי כספי המשיכה מוסויים כבר
30 הוחזרו לחברה.
31 שלישיית, כי על אף היותו של המערער עובד לחברה, בהתחשב בתפקידו שלו
32 בחברה לעומת זו של אביו (שמוכן אני לקבל, לצורך העניין, כי האחרון היה הרוח
33 הchia בה), הדעת נותנת יותר ליחס את המשיכה בראש ובראשונה ליתרת

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזָה מִרְכָּזוֹ-לֹד

ע"מ 15-01-44903 ליברמן ואח' נ' מס הכנסה - פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

1 העודפים ולראותה כהכנות דיבידנד לפי סעיף 2(4) לפקודה, במיוחד בהתחשב בכך
2 שהחברה הפסיקה פעילותה.
3 רבייעת, אמנס המערער מתנער מכיספי המשיכה ולפיכך, כאמור, דומה שמצויר
4 בכך שאין, ולא הייתה לו, כל כוונה להחזירם לחברה, אך בכל זאת – בסופו של
5 יום אני קובע כי יש לייחס את כספי המשיכה למערער, על כל המשטמע לכך.
6 בהקשר זה יש לציין כי לפי הפסיקה הוושם החדש על היהות של ההלוואה
7 "לצמיות" או לפחות לתקופה ארוכה, כאשר החיבור במס הוא בשנת המס שבה
8 מתברר כי אין לニיחום כוונה להחזירה, ולפיכך היא הופכת להכנסה בידו. במקרה
9 שלפני אני סבור כי ניתן לראות בכל סכום המשיכה כהנסה כבר בשנת המס
10 שבוערו, דהיינו בשנת המס 2010, אלא אך ורק את סכום המשיכה בגובה יתרת
11 העודפים.

12 סוף דבר אני קובע כדלקמן:
13 המשיכה עד לגובה יתרת העודפים – מהויה הכנסה לפי סעיף 2(4) לפקודה בשנת
14 המס שעברעו.
15 על יתרת המשיכה יחולו הוראות סעיף 3(ט)(א) לפקודה.
16 המערער ישא בחוצאות המשיב בסך כולל של 25,000 ש"נ שיישולם בתוך 14 יום
17 מהיום, שאם לא כן ישאו בהפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיימן ועד למועד
18 תשלוםם בפועל.

19
20 ניתן היום, ז' חשוון תשע"ז, 08 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.
21

22 ד"ר שמואל בורנשטיין, שופט
23
24
25